

ROZPŁATAĆ (1) *vb pf [i impf]*

o oraz drugie a jasne, pierwsze a pochylone.

[*inf* rozplatać. ◊ *praes i fut 1 sg* rozplątâm.] ◊ *imp 2 sg* rozplątáj.

Sł stp, Cn notuje, Linde XVI (jeden z niżej notowanych przykładów) i XVIII w.

Rozciąć (rozcinać) brzuch ryby; exenterare Vulg, Cn; exdorsuare Cn: [Quorum thema est am/ infinitiuus erit, ác/ vt [...]. Rozplátam/ rozplátác. StatorGramm H8v; Volck Yyy.]

rozplatać co (żywotne): Gdy łye kto vrázi álbo vrwie/ liná świeżego rospłatay/ á ná miełtce bolące przyłoż SienLek 149. Cf [Zwrot].

[*Zwrot: »rozplatać rybę«: Rozplátay tę rybę [Exentera hunc piscem]/ á łerce iéy/ y żółć/ y wątrobę łchoway łobie WujBib Tob 6/5 (Linde).]*

Formacje współrdzenne cf PŁATAĆ.

Cf ROZPŁATANY

KW